

Міністерство освіти і науки України

Український державний університет імені Михайла Драгоманова

ЗАТВЕРДЖЕНО

на засіданні Вченої ради
УДУ імені Михайла Драгоманова
Протокол № 4

Голова Вченої ради
академік В. П. Андрущенко

30 березня 2023 р.

ПОЛОЖЕННЯ

**про підвищення кваліфікації педагогічних і
науково-педагогічних працівників
Українського державного університету
імені Михайла Драгоманова**

Київ 2023

I. Загальна частина

1.1. Положення про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова (далі – Положення) визначає порядок, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (далі – Університет), зокрема механізм оплати і умови визнання результатів підвищення кваліфікації.

1.2. Положення розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800, «Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579.

2. Метою підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

3. Педагогічні та науково-педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію, що є вагомим складовою системи внутрішнього забезпечення якості освіти Університету.

II. Форми і види підвищення кваліфікації

2.1. Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами та видами.

2.2. Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві, інформальна освіта (самоосвіта) тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

2.3. Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації, зокрема участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо;
- стажування.

2.4. Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до чинного законодавства.

2.5. Педагогічні та науково-педагогічні працівники самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі – суб'єкти підвищення кваліфікації).

2.6. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію як в Україні, так і за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

2.7. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в рамках міжнародних проєктів, програм академічної мобільності, міжнародної співпраці, білатеральних угод та з власної ініціативи.

2.8. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати свою кваліфікацію згідно з чинним законодавством безпосередньо в Університеті. Результати підвищення кваліфікації в такому разі не потребують визнання Вченою радою Університету (факультету/Інституту).

III. Суб'єкти підвищення кваліфікації

3.1. Суб'єктом підвищення кваліфікації може бути заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична чи фізична особа, зокрема фізична особа – підприємець, що провадить освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

3.2. Суб'єкт підвищення кваліфікації може організувати освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи педагогічних та/або науково-педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

3.3. Суб'єкти підвищення кваліфікації можуть розробляти програми підвищення кваліфікації на основі типових програм підвищення кваліфікації, що затверджуються Міністерством освіти і науки України.

3.4. Підвищення кваліфікації іноземних громадян може відбуватися в партнерстві з іншими вітчизняними та іноземними провайдерами освітніх послуг (суб'єктами підвищення кваліфікації) різної форми власності. Умови такого партнерства встановлюються відповідними угодами.

3.5. Координує адміністративну та організаційну роботу з підвищення кваліфікації іноземних громадян відділ міжнародних зв'язків у співпраці з відділом аспірантури та докторантури, навчально-методичним центром.

3.6. Заклади вищої освіти, які здійснюють підготовку здобувачів за державним (регіональним) замовленням, можуть надавати направлення на навчання за державним (регіональним) замовленням педагогічним (науково-педагогічним) працівникам закладів освіти та науково-методичних установ за заочною або вечірньою формою здобуття освіти в межах вакантних місць відповідної спеціальності (спеціалізації) та курсу (року навчання) в разі відсутності на них здобувачів вищої освіти, які навчаються за кошти фізичних (юридичних) осіб і мають право на переведення на місця державного (регіонального) замовлення відповідно до законодавства.

3.7. Суб'єкти підвищення кваліфікації забезпечують відкритість і доступність інформації про кожну власну програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на своїх вебсайтах.

IV. Організаційні умови проходження підвищення кваліфікації педагогічними і науково-педагогічними працівниками Університету

4.1. Підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету забезпечується Міністерством освіти і науки України та відповідними органами управління Університету в межах їх повноважень та відповідно до чинного законодавства.

4.2. Організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють в Університеті за основним місцем роботи, визначаються відповідно до чинного законодавства та цього Положення.

4.3. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету згідно з чинним законодавством підвищують свою кваліфікацію не рідше одного разу на п'ять років.

4.4. Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету протягом п'яти років має бути не меншим ніж 180 годин (шість кредитів ЄКТС).

4.5. Керівники різних структурних підрозділів Університету та їх заступники (ректор Університету, проректори, декани факультетів/директори Інститутів, заступники деканів факультетів/директорів Інститутів, завідувачі кафедр, завідувач аспірантури, докторантури Університету або керівники чи заступники керівників інших структурних підрозділів), які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяги такого підвищення кваліфікації визначаються Вченою радою Університету.

4.6. Підвищення кваліфікації педагогічними і науково-педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації Університету на певний навчальний рік, що формується, затверджується і виконується відповідно до чинного законодавства та цього Положення.

4.7. Педагогічні і науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти на відповідний рік.

4.8. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

4.9. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників встановлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, один кредит ЄКТС становить 30 годин за накопичувальною системою).

4.10. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її розробника (розробників), найменування, мету, напрям, зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, форму (форми) підвищення кваліфікації, перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться / набуватимуться (загальні, фахові тощо).

4.11. Програма також може містити інформацію про:

- розподіл годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольна робота тощо);
- особу (осіб), які виконують програму (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо);
- строки виконання програми;
- місце виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо), очікувані результати навчання;
- вартість (у разі встановлення) або безоплатний характер надання освітньої послуги;
- графік освітнього процесу;
- мінімальну та максимальну кількість осіб в групі;
- академічні, професійні можливості за результатами опанування програми;
- можливість надання подальшої підтримки чи супроводу;
- додаткові послуги (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо);
- документ, що видається за результатами підвищення кваліфікації тощо.

4.12. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

4.13. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється за індивідуальною програмою (*Додаток 4*), що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

4.14. Стажування/підвищення кваліфікації іноземців та осіб без громадянства здійснюється відповідно до Наказу МОН №1541 від 01.11.2013 року «Деякі питання організації набору та навчання (стажування) іноземців та осіб без громадянства».

4.15. Індивідуальна програма стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником.

4.16. Між Університетом та суб'єктом підвищення кваліфікації, в якому працівник (-ки) Університету проходить (-ять) стажування, укладається відповідний договір про стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (-і) програма (-и) є невід'ємним додатком до договору.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (дodatка до договору).

4.17. У разі проходження стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету в закладах освіти, зокрема й за основним місцем роботи (в Університеті), а також в наукових установах (організаціях тощо) керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи

науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

4.18. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (далі – керівник стажування).

4.19. Оплата праці керівника стажування у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

4.20. Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

V. Документи про підвищення кваліфікації

5.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

5.2. Перелік виданих документів про підвищення кваліфікації оприлюднюється на вебсайті суб'єкта підвищення кваліфікації протягом 15 календарних днів після їх видачі та має містити таку інформацію:

- прізвище та ініціали (ініціал імені) педагогічного або науково-педагогічного працівника, який пройшов підвищення кваліфікації;
- форму, вид, тему (напрямок, найменування) підвищення кваліфікації та його обсяг (тривалість) в годинах або кредитах ЄКТС;
- дату видачі та обліковий запис документа про підвищення кваліфікації.

5.3. У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам (для фізичних осіб, зокрема фізичних осіб – підприємців);

- тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС;

- прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;

- опис досягнутих результатів навчання;

- дата видачі та обліковий запис документа;

- найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

5.4. Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у

суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено цим пунктом, та потребують визнання Вченою радою Університету (факультету/Інституту).

VI. Визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників

6.1. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

6.2. Результати підвищення кваліфікації в інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням Вченої ради Університету, або таке визнання делегується Вченим радам факультетів.

Порядок визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників Університету встановлюється Вченою радою.

6.3. Педагогічний або науково-педагогічний працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до Вченої ради клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

6.4. У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на вебсайті Університету (факультету/Інституту) та/або в електронному портфоліо педагогічного або науково-педагогічного працівника (у разі наявності).

6.5. Клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації протягом місяця з дня його подання розглядається на засіданні Вченої ради Університету (факультету/Інституту).

6.6. Для визнання результатів підвищення кваліфікації Вчена рада заслуховує педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору (за наявності такого) та повинна ухвалити рішення про:

- визнання результатів підвищення кваліфікації;
- невизнання результатів підвищення кваліфікації.

6.7. У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації Вчена рада Університету може надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або ухвалити рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації закладу освіти до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

6.8. Результатом підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.

6.9. Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до чинного законодавства.

6.10. Процедура зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсягу підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету визначається Вченою радою Університету (факультету/Інституту).

6.11. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених чинним законодавством, визнається як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.

6.12. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

6.13. Наукове стажування науково-педагогічних працівників Університету, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», може бути визнане як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників закладів вищої і післядипломної освіти зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

6.14. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання, можуть бути визнані Вченою радою Університету (факультету/Інституту) як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

6.15. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

6.16. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або

кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

6.17. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників Університету, а також під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками Університету.

VII. Фінансування підвищення кваліфікації

7.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти державного, місцевих бюджетів, кошти фізичних та/або юридичних осіб, власні надходження Університету, інші джерела, не заборонені законодавством.

7.2. У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі Університету на підвищення кваліфікації, укладення договору між Університетом та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

7.3. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі Університету, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації обсягом, встановленим законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють в Університеті за основним місцем роботи.

7.4. За рахунок коштів передбачених в рамках міжнародних проєктів, програм академічної мобільності, міжнародної співпраці, білатеральних угод.

7.5. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:

- педагогічними і науково-педагогічними працівниками Університету, які працюють за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Університету;

- іншими особами, які працюють в Університеті на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

7.6. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації іноземними громадянами здійснюється:

- за власний рахунок;

- за рахунок міжнародних проєктів та грантових програм;

- за рахунок освітньої установи, де працює особа.

7.7. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) обсягом, визначеним законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

7.8. Підставою для оплати послуг суб'єкту підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації є акт про надання послуги з

підвищення кваліфікації, який підтверджує факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника і складається в установленому законодавством порядку, підписується керівником закладу освіти або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації.

Завізували:

Проректор з навчально-методичної роботи

Р. М. Вернидуб

Головний бухгалтер

Л. П. Ярославська

Начальник Навчально-методичного центру

І. С. Маркусь

Начальник юридичного відділу

В. І. Кучер

Уповноважений з антикорупційної діяльності
Університету

А. В. Діденко

Проректорові
з навчально-методичної роботи
УДУ імені Михайла Драгоманова

_____

(прізвище та ініціали)

_____

(прізвище, ім'я, по батькові педагогічного/науково-педагогічного працівника, посада)

ЗАЯВА

Прошу направити мене відповідно до плану-графіка на стажування

до _____

(найменування закладу вищого освіти, наукової, навчально-наукової, іншої установи, підприємства, організації;
кафедри, лабораторії чи відділу)

з " ____ " _____ 20__ року по " ____ " _____ 20__ року.

Мета

підвищення

кваліфікації

(стажування)

_____ .
Тема підвищення кваліфікації (стажування) _____

До заяви додаю:

- витяг з протоколу засідання кафедри _____ ;
- довідка-представлення.

" ____ " _____ 20__ року

_____

(підпис)

_____
(назва установи, в якій здійснюватиметься підвищення кваліфікації (стажування))

Довідка-представлення
науково-педагогічного (педагогічного) працівника
який/яка працює на

_____
(назва кафедри (предметної (циклової) комісії))

_____
(назва закладу вищої освіти)

Прізвище, ім'я, по батькові _____

Вчений ступінь _____

Вчене звання _____

Посада _____

Кафедра _____

Перелік навчальних дисциплін, що викладає педагогічний працівник _____

_____
Загальний стаж роботи _____

Педагогічний (науково-педагогічний) стаж _____

Аспірантура (докторантура) _____

(назва закладу вищої освіти, рік закінчення)

Інформація щодо попереднього підвищення кваліфікації (стажування)

_____
Домашня адреса, телефон _____

_____
Просимо зарахувати на підвищення кваліфікації (стажування)

_____
(прізвище, ім'я, по батькові)

з “___” _____ 20__ р. по “___” _____ 20__ р.

Декан факультету/Директор Інституту _____

_____
(підпис)

_____
(ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Проректор з навчально-методичної
роботи
УДУ імені Михайла Драгоманова

_____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис)

" ____ " _____ 20__ року

**НДИВІДУАЛЬНА ПРОГРАМА
стажування**

_____ (прізвище та ініціали працівника)

_____ (посада, найменування кафедри)

_____ (науковий ступінь, вчене звання)

_____ (найменування закладу вищої освіти, в якому працює науково-педагогічний (педагогічний) працівник)

_____ (найменування установи, в якій здійснюватиметься підвищення кваліфікації (стажування))

Строк підвищення кваліфікації (стажування) з " ____ " _____ 20__ року
по " ____ " _____ 20__ року.

_____ (обсяг (тривалість), встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС)

Мета підвищення кваліфікації (стажування):

Тема підвищення кваліфікації : _____

№ з/п	Зміст навчання	Очікувані результати навчання	Кредити/години

Завдання індивідуального плану в обсязі __ год. розглянуто на засіданні кафедри

_____

_____ (найменування кафедри ЗВО, яка приймає на стажування)
 " __ " _____ 20__ року, протокол № _____ .

Науково-педагогічний працівник _____ (підпис) _____ (ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Завідувач кафедри (керівник структурного підрозділу сторони, яка приймає) _____ (підпис) _____ (ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Наказ завізували:

Проректор з навчально-методичної роботи	Роман ВЕРНИДУБ
Начальник відділу кадрів	Тетяна ЖИЖКО
Начальник навчально-методичного центру	Ірина МАРКУСЬ
Учений секретар	Леся ПАНЧЕНКО
Начальник юридичного відділу	Володимир КУЧЕР